

Anmälan mot Lantmäterimyndigheten i Stockholms län angående handläggningstiden för ett förrättningsärende m.m.

Anmälan

I en anmälan, som kom in till JO den 6 december 2006, klagade AA på Lantmäterimyndigheten i Stockholms län med anledning av handläggningen av ett förrättningsärende. Av hennes anmälan med bilagor framgick i huvudsak följande.

Hon hade kort före sin JO-anmälan via Stockholms tingsrätt fått en skrivelse från Lantmäterimyndigheten i Stockholms län angående ett ärende om ändrade tomtgränser med krav från myndigheten på betalning för utfört arbete. Hon hade aldrig tidigare blivit underrättad om ärendet. Det gällde en förrättning som hade begärts av hennes tidigare grannar. Av ett yttrande från Lantmäteriverket i målet vid tingsrätten framgick bl.a. att förrättningsärendet inleddes år 1988, att ett sammanträde hade hållits den 30 oktober 1990 och att ett fastighetsbestämmningsbeslut hade meddelats och ärendet avslutats under år 2006. I yttrandet angavs som anledning till att ärendet hade blivit liggande så länge att det hade "hamnat mellan stolarna" inom myndigheten. Lantmäteriverket medgav en viss nedsättning av kostnaderna och beklagade avslutningsvis att sakägarna inte hade kontaktats i samband med förrättningens avslutande. AA ifrågasatte lantmäterimyndighetens handläggning, bl.a. handläggningstidens längd och att myndigheten inte hade underrättat den fastighetsägare som var berörd av ärendet. AA var inte intresserad av någon förändring av tomtgränserna och ifrågasatte också de av myndigheten debiterade kostnaderna.

Utredning

Lantmäterimyndigheten i Stockholms län anmodades att göra en utredning och yttra sig över dels handläggningstiden för ärendet angående fastighetsbestämning rörande S 1:306 m.fl. fastigheter, dels handläggningen av ärendet under tiden fr.o.m. den 6 december 2004 såvitt avsåg AA. Den 14 februari 2007 lämnade myndigheten följande remissvar, undertecknat av överlantmätaren BB.

Ärendet

Ärendet avsåg fastighetsbestämning och berörde ett flertal fastigheter bl. a. AA:s fastighet S 1:127. Ansökan inkom den 8 juli 1988. Under år 1990 genomfördes

fältarbete med utmärkning av gränsmarkeringar. Sammanträde med sakägarna hölls den 30 oktober 1990. Samtliga sakägare var kallade till sammanträdet.

I samband med handläggningen diskuterades även om en fastighetsreglering av ett mindre markområde skulle genomföras mellan S 1:127 och 1:306. Efter enskilda överläggningar mellan berörda fastighetsägare meddelade dessa att fastighetsreglering inte var aktuell, se förrättningsakten. Ärendet återupptogs och avslutades under år 2006.

Lantmäterimyndighetens bedömning

Lantmäterimyndigheten beklagar att ärendet blivit liggande under orimligt lång tid och att sakägarna inte kontaktades när förrättningen återupptogs. (Sakägarna underrättades först när förrättningen avslutades.)

Anledning till att ärendet blivit liggande så länge är att det tyvärr ”hamnat mellan stolarna” inom myndigheten. Det faktum att sakägarna inte informerades när ärendet återupptogs betraktar myndigheten som ett enstaka olycksfall i arbetet. Naturligtvis skulle samtliga sakägare ha kontaktats när förrättningen återupptogs år 2006.

AA framför i sin skrivelse att hon aldrig blivit informerad om det aktuella ärendet. Enligt dagboksbladet delgavs samtliga sakägare om förrättningen den 23 oktober 1990. Av protokollet från den 30 oktober 1990 framgår att samtliga berörda fastighetsägare kallades till sammanträdet genom delgivning och att samtliga delgivna fastighetsägare återsände delgivningskvittot. AA var dock inte närvarande vid sammanträdet enligt den sakägareförteckning där närvaron antecknades. I dagboksbladet finns även antecknat att AA var i kontakt med förrättningslantmätaren per telefon vid två tillfällen, dels den 24 oktober 1990, dels den 5 november 1990.

Angående de fakturor som Lantmäterimyndigheten utfärdat har myndigheten efter nya överväganden kommit fram till att det är rimligt att medge en nedsättning av det debiterade beloppet till noll kronor. Detta på grund av den allt för långa handläggningstiden i kombination med bristande kommunikation från vår sida. Ingen avgift kommer således att debiteras för ärende AB 96161. Myndigheten har krediterat samtliga av de tidigare utfärdade fakturorna.

Lantmäterimyndigheten beklagar än en gång att handläggningen av ärendet blivit liggande under orimligt lång tid och att vi avslutat ärendet utan att kontakta sakägarna. Den bristande kommunikationen med sakägarna i detta ärende betraktar vi som ett enstaka undantag. Lantmäterimyndigheterna har idag en löpande uppföljning av äldre ärenden. Myndigheten kommer även att utbilda samtliga medarbetare i kommunikation med sakägare under våren 2007.

Till remissyttrandet fogades en kopia av förrättningsakten i lantmäterimyndighetens ärende nr AB96161. I protokollet från sammanträdet den 30 oktober 1990 hade antecknats bl.a. att frågan om eventuellt markbyte mellan fastigheterna S 1:127 och 1:306 skulle klarläggas och att förrättningen bedömdes kunna avslutas utan ytterligare sammanträde samt att berörda sakägare då skulle komma att erhålla särskild underrättelse per post om avslutningsdag med besvärshänvisning. I ett protokoll från handläggning utan sammanträde den 14 juli 2006 meddelades fastighetsbestämningsbeslut och beslut om kostnadernas fördelning samt avslutades förrättningen. Enligt en anteckning på dagboksbladet hade underrättelse om beslutet skickats den 19 juli 2006 till bl.a. ägaren av fastigheten S 1:127.

AA gavs tillfälle att kommentera remissyttrandet men hördes inte av.

Bedömning

JO:s granskning är av rättslig art och avser främst en kontroll av att myndigheterna har följt de regler som gäller för förfarandet. JO kan inte ändra eller upphäva

myndigheters beslut. Granskningen är inte heller avsedd att föregripa eller ersätta den prövning som kan eller har kunnat ske i ordinarie ordning. JO brukar således inte ta ställning till om ett beslut är riktigt i sak. Av utredningen framgår att lantmäterimyndighetens beslut om förrättningskostnaderna har överklagats till Stockholms tingsrätt, fastighetsdomstolen, som den 15 februari 2007 meddelat utslag i målet. Mot denna bakgrund går jag inte närmare in på myndighetens kostnadsdebitering eller övriga ställningstaganden i sak i ärendet.

Regler om fastighetsbestämning finns i 14 kap. fastighetsbildningslagen (1970:988), FBL. Enligt 14 kap. 2 § handläggs fastighetsbestämning av lantmäterimyndigheten vid förrättning. Fråga som upptagits vid fastighetsbestämning avgörs av lantmäterimyndigheten genom ett fastighetsbestämningsbeslut enligt 14 kap. 4 §. När alla ersättningsfrågor har avgjorts och alla åtgärder som hör till förrättningen har utförts skall lantmäterimyndigheten enligt 14 kap. 9 § och 4 kap. 29 § besluta att förrättningen är avslutad. Kända sakägare skall underrättas skriftligen om beslut som har meddelats i samband med att en förrättning har avslutats eller ställts in. Underrättelsen skall innehålla uppgifter om innehållet i beslutet och om hur beslutet kan överklagas.

Enligt 7 § förvaltningslagen (1986:223) skall varje ärende där någon enskild är part handläggas så enkelt, snabbt och billigt som möjligt utan att säkerheten eftersätts. När ett ärende har anhängiggjorts hos en myndighet ankommer det på denna att driva fram ärendet till ett avgörande.

Av utredningen framgår att ärendet fick ett nytt ärendenummer i oktober 1996 men att det i övrigt inte vidtagits några åtgärder över huvud taget i ärendet under tiden från den 6 november 1990 till den 14 juli 2006. Ett så långt uppehåll i handläggningen av ett ärende är synnerligen anmärkningsvärt. Lantmäterimyndigheten har i sitt remissvar förklarat att den bristande kommunikationen med sakägarna då ärendet återupptogs har utgjort ett undantag. Myndigheten har uttalat att samtliga sakägare då naturligtvis skulle ha kontaktats. Jag delar den bedömningen. Det hade självklart varit lämpligt att höra efter om några nya omständigheter hade tillkommit efter det osedvanligt långa uppehållet i handläggningen. Sammantaget är jag mycket kritisk till hur ärendet har handlagts i här aktuella delar.

Ärendet avslutas.